BENDROJO TEISMO (dešimtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. vasario 12 d.*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2018 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimo – Deleguotojo reglamento (ES) 2015/63 4, 14 ir 16 straipsniai – Gero administravimo principas“

Byloje T-406/18

de Volksbank NV, įsteigta Utrechte (Nyderlandai), atstovaujama advokatų A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post ir M. van Zandvoort,

ieškovė,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą D. Ceran ir C. De Falco, padedamų advokatų H.-G. Kamann, F. Louis ir P. Gey,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir A. Steiblytės,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Kornezov, teisėjai E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (pranešėjas) ir L. Spangsberg Grønfeldt,

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. liepos 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *de Volksbank NV* prašo panaikinti 2022 m. rugpjūčio 8 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2022/46, kuriuo atšaukiamas 2018 m. balandžio 12 d. BPV sprendimas SRB/ES/SRF/2018/03 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2018 m., kiek jis priimtas dėl šio sprendimo I priede nurodytų įstaigų ir jame apskaičiuojami šių įstaigų 2018 m. *ex ante* įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek jis su ja susijęs.

Ginčo aplinkybės ir aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

2 Ieškovė, buvusi *SNS Bank NV*, yra Nyderlanduose įsteigta kredito įstaiga.

3 2016 m. grupė, kurią sudarė *SNS Bank* ir dvi jos patronuojamosios bendrovės *ASN Bank NV* ir *RegioBank NV*, buvo restruktūrizuota ir 2016 m. gruodžio 31 d. šias dvi patronuojamąsias bendroves prisijungė *SNS Bank*, o 2017 m. sausio 1 d. ji buvo pervadinta į *de Volksbank* (toliau – 2016 m. jungimas).

4 Dėl *ASN Bank* ir *RegioBank* (toliau – prijungtos patronuojamosios bendrovės) prijungimo prie *SNS Bank* 2016 m. gruodžio 31 d. šioms dviem pirmosioms įstaigoms buvo panaikinti banko leidimai, todėl 2017 m. ieškovė liko vienintelė įstaiga, kuriai buvo taikomas 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1).

5 2018 m. balandžio 12 d. Sprendime SRB/ES/SRF/2018/03 BPV, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalimi, nustatė įstaigų (įskaitant ieškovę), kurioms kartu taikomos šio reglamento 2 straipsnio ir 67 straipsnio 4 dalies nuostatos (toliau – įstaigos), *ex ante* įnašus į Bendrą pertvarkymo fondą (BPF) (toliau – *ex ante* įnašai) už 2018 m. (toliau – 2018 m. įnašų laikotarpis).

6 2018 m. balandžio 23 d. raštu *De Nederlandsche Bank NV* (DNB, Nyderlandų bankas), kaip nacionalinė pertvarkymo institucija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 806/2014 3 straipsnio 1 dalies 3 punktą, įpareigojo ieškovę sumokėti jos *ex ante* įnašą, kurį nustatė BVP už 2018 m. įnašų laikotarpį.

7 2022 m. rugpjūčio 8 d. BPV priėmė ginčijamą sprendimą. Iš ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkto matyti, kad šiuo sprendimu atšaukiamas šio sprendimo 5 punkte nurodytas sprendimas (toliau – pirminis sprendimas), kiek jis susijęs su ginčijamo sprendimo I priede nurodytomis įstaigomis. Iš ginčijamo sprendimo 15–18 konstatuojamųjų dalių matyti, kad juo siekiama ištaisyti pirminio sprendimo motyvavimo trūkumą, kurį BPV konstatavo po to, kai buvo priimtas 2021 m. liepos 15 d. Sprendimas *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV* (C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601), 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Portigon ir Komisija* (C-664/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:161) ir 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Hypo Vorarlberg Bank* (C-663/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:162).

Ginčijamas sprendimas

8 Ginčijamą sprendimą sudaro pagrindinis tekstas ir trys priedai.

9 Ginčijamo sprendimo pagrindiniame tekste aprašytas visoms įstaigoms taikomas *ex ante* įnašų už 2018 m. įnašų laikotarpį nustatymo procesas.

10 Konkrečiau kalbant, to sprendimo 6 skirsnyje BPV nustatė metinį tikslinį lygį, nurodytą 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/81, kuriuo nustatomos vienodos Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų dėl *ex ante* įnašų į BPF taikymo sąlygos (OL L 15, 2015, p. 1), 4 straipsnyje, už 2018 m. įnašų laikotarpį (toliau – metinis tikslinis lygis).

11 BPV paaiškino, kad nustatė metinį tikslinį lygį, atitinkantį vieną aštuntąją 1,15 % nuo visų įstaigų vidutinės apdraustųjų indėlių 2017 m. sumos, apskaičiuotos kas ketvirtį remiantis duomenimis, kuriuos indėlių garantijų sistemos pateikė pagal 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44), 16 straipsnį.

12 Ginčijamo sprendimo 7 skirsnyje BPV aprašė *ex ante* įnašų už 2018 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimo metodą, kurio reikia laikytis.

13 Ginčijamo sprendimo 7 skirsnyje BPV taip pat paaiškino, kad įstaigos, išskyrus tas, kurios dėl mažesnio jų dydžio moka nustatyto dydžio įnašą, turi mokėti pagal jų rizikos profilį pakoreguotą *ex ante* įnašą, kuris buvo nustatytas laikantis toliau nurodytų pagrindinių etapų.

14 Pirmajame etape BPV pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktą apskaičiavo kiekvienos įstaigos „bazinį metinį įnašą“. Atlikdama šį skaičiavimą BPV pirmiausia atsižvelgė į visus atitinkamos įstaigos įsipareigojimus, kurie, be kita ko, apėmė nuosavų lėšų ir apdraustųjų indėlių sumas (toliau – visi įsipareigojimai) ir buvo pateikti 2016 m. gruodžio 31 d. Tada iš visų įsipareigojimų ji atėmė 2016 m. šios įstaigos nuosavas lėšas ir apdraustųjų indėlių vidurkį, apskaičiuotą kas ketvirtį, kad gautų jos grynuosius įsipareigojimus (toliau – grynieji įsipareigojimai). Galiausiai BPV šios įstaigos grynuosius įsipareigojimus priskyrė visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų bendrame pertvarkymo mechanizme (BPeM) dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, gryniesiems įsipareigojimams.

15 Konkrečiai dėl 2018 m. įnašų laikotarpio BPV apskaičiavo atitinkamų įstaigų grynuosius įsipareigojimus, taigi ir bazinį metinį įnašą, atsižvelgdama į šių įstaigų visų įsipareigojimų sumą pagal 2016 m. gruodžio 31 d. duomenis ir atimdama minėtų įstaigų 2016 m. vidutinę apdraustųjų indėlių sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį.

16 Pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalį BPV išskaitė tam tikrų rūšių įsipareigojimus iš įstaigos grynųjų įsipareigojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant bazinį metinį įnašą.

17 Antrajame *ex ante* įnašo apskaičiavimo etape BPV atliko bazinio metinio įnašo koregavimą pagal atitinkamos įstaigos rizikos profilį, kaip numatyta Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte.

18 Paskui BPV sudėjo visus pagal rizikos profilius pakoreguotus bazinius metinius įnašus ir gavo „bendrą vardiklį“, naudojamą apskaičiuojant metinio tikslinio lygio dalį, kurią turi sumokėti kiekviena įstaiga.

19 Galiausiai BPV apskaičiavo kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą, paskirstydama metinį tikslinį lygį visoms įstaigoms, remdamasi santykiu tarp bazinio metinio įnašo, pakoreguoto pagal rizikos profilį, ir bendro vardiklio.

Šalių reikalavimai

20 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– panaikinti pirminį sprendimą, kiek jis su ja susijęs,

– priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

21 Be to, 2022 m. rugsėjo 26 d. pateiktame pareiškime „Pastabos dėl ginčijamo sprendimo byloje T-406/18 pakartotinio priėmimo“ (toliau – 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimas) ieškovė prašo pripažinti, kad jos ieškiniu siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą.

22 BPV iš pradžių Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– nepatenkinus ir šio reikalavimo, panaikinimo atveju palikti galioti pirminio sprendimo padarinius šešis mėnesius nuo tos dienos, kai teismo sprendimas taps galutinis,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

23 Pastabose dėl 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimo BPV taip pat prašo Bendrojo Teismo konstatuoti, kad ieškinys neteko dalyko, ir atmesti jį kaip nepriimtiną.

24 Europos Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

25 Ieškovė teigia, kad apskaičiuodama jos *ex ante* įnašą už 2018 m. įnašų laikotarpį ir, be kita ko, taikydama jos bazinio metinio įnašo apskaičiavimo metodą BPV pažeidė kelias teisės normas. Konkrečiai kalbant, ieškovė priekaištauja BPV dėl to, kad ši apskaičiavo jos grynuosius įsipareigojimus remdamasi duomenimis, susijusiais su skirtingomis datomis, nes nustatydama visą jos įsipareigojimų sumą BPV naudojo duomenis, gautus po 2016 m. jungimo, nors iš dalies naudojo iki šio jungimo buvusius duomenis, kad nustatytų jos apdraustųjų indėlių sumą. Taigi dėl tokio metodo jos grynieji įsipareigojimai buvo pervertinti.

26 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais:

– pirmasis grindžiamas 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), 103 straipsnio 2 dalies, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes siekiant nustatyti jos grynuosius įsipareigojimus remiamasi nepalyginamais duomenimis,

– antrasis – Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 ir 7 dalių ir SESV 290 straipsnio pažeidimu, nes Komisija „viršijo“ savo įgaliojimus,

– trečiasis – proporcingumo principo pažeidimu,

– ketvirtasis – teisinio saugumo principo pažeidimu,

– penktasis – vienodo požiūrio principo pažeidimu.

27 Pirmiausia reikia išnagrinėti BPV pateiktus nepriimtinumo pagrindus, paskui – ieškovės nurodytus pagrindus.

Dėl priimtinumo

28 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškime ieškovė teigia: kadangi ginčijamu sprendimu neišsprendžiama pirminiame sprendime buvusi teisinė problema, t. y. nepalyginamų duomenų naudojimas apskaičiuojant jos grynuosius įsipareigojimus, nebuvo būtina patikslinti jos ieškinio pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnį. Vis dėlto ji prašo Bendrojo Teismo pripažinti, kad šis ieškinys prireikus pareikštas ir dėl ginčijamo sprendimo.

29 Pastabose dėl 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimo BPV iš esmės nurodė du nepriimtinumo pagrindus: pirmasis – dėl ieškovės reikalavimų, pateiktų dėl pirminio sprendimo, o antrasis – dėl 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimo.

Dėl reikalavimų, susijusių su pirminiu sprendimu, priimtinumo

30 BPV teigia, kad reikalavimai dėl pirminio sprendimo yra nepriimtini, nes prašymas panaikinti šį sprendimą neteko dalyko, kadangi jis buvo atšauktas *ex tunc*.

31 Per posėdį ieškovė pareiškė, kad atsisakys savo reikalavimų dėl pirminio sprendimo, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad šis sprendimas buvo atšauktas ir pakeistas ginčijamu sprendimu.

32 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog BPV manė esant tinkama atšaukti ir pakeisti pirminį sprendimą, kiek jis susijęs su ginčijamo sprendimo I priede nurodytomis įstaigomis.

33 Taigi ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnyje nurodyta, kad šiuo sprendimu „atšauktas“ pirminis sprendimas, kiek jis susijęs su ginčijamo sprendimo I priede nurodytomis įstaigomis, o ieškovė paminėta šiame priede.

34 Be to, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 straipsnio, juo patvirtinamas *ex ante* įnašų už 2018 m. įnašų laikotarpį apskaičiavimas, pateiktas to sprendimo I priede, kuriame numatytas tokio įnašo apskaičiavimas ir ieškovei.

35 Galiausiai ginčijamas sprendimas buvo priimtas 2022 m. rugpjūčio 8 d. ir, kaip nurodyta jo rezoliucinės dalies 4 straipsnyje, įsigaliojo 2018 m. balandžio 12 d., t. y. tuo metu, kai įsigaliojo pirminis sprendimas.

36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kaip teigia BPV, pirminis sprendimas buvo atšauktas ir pakeistas ginčijamu sprendimu, kiek tai susiję su ieškove.

37 Šiomis aplinkybėmis laikytina, kad ieškovė per teismo posėdį atsisakė savo reikalavimų dėl pirminio sprendimo. Taigi nebereikia nagrinėti BPV pateikto šių reikalavimų nepriimtinumo pagrindo.

Dėl ieškinio patikslinimo

38 Pastabose dėl 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimo BPV teigia, kad ieškovė nepatikslino savo ieškinio, jo pagrindų ir reikalavimų, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo priėmimu. Pirma, 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimas negali būti laikomas pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 86 straipsnį, nes jame nenurodytas ieškovės ketinimas patikslinti savo ieškinį. Be to, šis pareiškimas pavadintas „Pastabos dėl ginčijamo sprendimo byloje T-406/18 pakartotinio priėmimo“, o ne „Pareiškimas dėl patikslinimo“.

39 Antra, net darant prielaidą, kad 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimas gali būti laikomas pareiškimu dėl patikslinimo, jis neatitinka tokiems pareiškimams taikomų priimtinumo sąlygų. Iš tiesų 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškime ieškovė aiškiai nepakeitė ieškinyje pateiktų reikalavimų, nes dėl pirminio sprendimo pateiktų pagrindų nekvalifikavo kaip pagrindų, pateiktų dėl ginčijamo sprendimo.

40 Šiuo klausimu iš tuo metu galiojusios redakcijos Procedūros reglamento 86 straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, kad, kai aktas, kurį prašoma panaikinti, visiškai ar iš dalies pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies ieškovas gali patikslinti ieškinį, kad atsižvelgtų į šią naują aplinkybę. Ieškinys tikslinamas pateikiant atskirą dokumentą per SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatytą terminą; šiame dokumente gali būti prašoma panaikinti aktą, dėl kurio tikslinamas ieškinys.

41 Pagal Procedūros reglamento 86 straipsnio 4 dalies a ir b punktus pareiškime dėl ieškinio patikslinimo, be kita ko, turi būti nurodyti patikslinti reikalavimai ir, jeigu reikia, patikslinti pagrindai ir argumentai.

42 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad nors pagrįsta ieškinio tikslinimui taikyti tam tikrus formos reikalavimus, tokie reikalavimai egzistuoja ne *causa sui*, o, priešingai, jų paskirtis yra užtikrinti proceso rungimosi pobūdį ir gerą teisingumo vykdymą. Reikalavimas, kad ieškovas, patikslinęs savo reikalavimus, pareiškime dėl ieškinio patikslinimo pakartotų pagrindus ir

argumentus, kurie nesiskiria nuo pagrindų ir argumentų, pateiktų grindžiant reikalavimus dėl iš pradžių ginčyto akto, neatitiktų gero teisingumo vykdymo ir proceso ekonomiškumo (žr. 2019 m. sausio 24 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, C-313/17 P, EU:C:2019:57, 35 ir 36 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

43 Be to, Procedūros reglamento 86 straipsnyje nereikalaujama pateikti konkrečios antraštės, kad ieškovės aktas galėtų būti laikomas pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Siekiant išnagrinėti, ar toks aktas yra pareiškimas dėl ieškinio patikslinimo, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 86 straipsnį, reikia išnagrinėti jo esmę.

44 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimu, pirma, reikia konstatuoti, kad ieškovė jame pažymi, jog ginčijamu sprendimu buvo atšauktas ir pakeistas pirminis sprendimas, daroma nuoroda į Procedūros reglamento 86 straipsnį ir Bendrojo Teismo prašoma jos ieškinį laikyti pareikštu ir dėl ginčijamo sprendimo.

45 Antra, 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškime ieškovė teigė, kad ginčijamu sprendimu neišsprendžiama šioje byloje iškelta teisinė problema ir kad net 2022 m. gegužės 12 d. rašte, kuriuo Bendrasis Teismas buvo informuotas apie savo ketinimą atšaukti pirminį sprendimą, BPV nurodė, kad ginčijamas sprendimas neturės įtakos jo pagrindų turiniui. Taigi ieškovė nurodė, kad nemanė, jog būtina pakeisti ieškinyje nurodytus pagrindus.

46 Iš tiesų, kaip pažymėta šio sprendimo 7 ir 32–36 punktuose, ginčijamu sprendimu atšauktas ir pakeistas pirminis sprendimas, kad būtų ištaisytas jo motyvavimo trūkumas, kurį BPV konstatavo po to, kai buvo priimtas 2021 m. liepos 15 d. Sprendimas *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV* (C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601), 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Portigon ir Komisija* (C-664/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:161) ir 2022 m. kovo 3 d. Nutartis *BPV / Hypo Vorarlberg Bank* (C-663/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2022:162).

47 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad vien pirminio sprendimo motyvavimo trūkumo ištaisymas neturi įtakos šiame ieškinyje iškeltam pagrindiniam klausimui, susijusiam su metodu, kurį BPV naudojo ieškovės *ex ante* įnašui apskaičiuoti ir konkrečiai jos gryniesiems įsipareigojimams nustatyti.

48 Šiomis aplinkybėmis ieškovė galėjo manyti, kad priėmus ginčijamą sprendimą nebūtina pakeisti ieškinio pagrindų ir argumentų.

49 Taip yra juo labiau dėl to, kad 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškime ieškovė aiškiai nurodė, kad pageidauja nekeisti viso savo ieškinio, t. y. kad ieškinyje pateikti argumentai ir pagrindai taip pat galioja dėl ginčijamo sprendimo.

50 Taigi 2022 m. rugsėjo 26 d. pareiškimas yra pareiškimas dėl ieškinio patikslinimo, atitinkantis Procedūros reglamento 86 straipsnio reikalavimus.

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šis pareiškimas turi būti pripažintas priimtinu, todėl reikia konstatuoti, kad dabar ieškiniu siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su ieškove.

Dėl esmės

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalies, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies ir Deleguotojo

reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes buvo remiamasi nepalyginamais duomenimis ieškovės gryniesiems įsipareigojimams nustatyti

52 Ieškovė priekaištauja BPV dėl to, kad apskaičiuodama jos grynuosius įsipareigojimus ji naudojo skirtingų datų duomenis, nes BPV gavo visų jos įsipareigojimų sumą remdamasi 2016 m. gruodžio 31 d. duomenimis, nors apdraustųjų indėlių sumą ji apskaičiavo remdamasi 2016 m. ketvirčio vidurkiu. Taip BPV pažeidė Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalį.

53 Iš tiesų dėl 2016 m. jungimo (ieškovės ir prijungtų patronuojamųjų bendrovių) visi įsipareigojimai, pagrįsti ieškovės metų pabaigos duomenimis, apėmė ieškovės ir šių patronuojamųjų bendrovių įsipareigojimus, o pasirinkusi vidutinę ieškovės apdraustųjų indėlių sumą BPV neatsižvelgė į šių įstaigų apdraustuosius indėlius per pirmuosius tris ketvirčius. Taigi BPV neatskaitė visų į 2016 m. gruodžio 31 d. ieškovės balansą įtrauktų apdraustųjų indėlių, o tai prieštarauja minėtų indėlių atskaitymo logikai.

54 Be to, taikydama tokį ieškovės grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimo metodą BPV tinkamai neįvertino jos faktinės padėties. Konkrečiai kalbant, apskaičiuodama visus jos įsipareigojimus BPV rėmėsi duomenimis, gautais po 2016 m. jungimo, taigi atsižvelgdama ir į prijungtų patronuojamųjų bendrovių įsipareigojimus. Tačiau, siekdama nustatyti apdraustųjų indėlių sumą, ji rėmėsi duomenimis, kurie iš dalies buvo ankstesni už šį jungimą, taigi buvo susiję tik su ieškovės, o ne su minėtų patronuojamųjų bendrovių padėtimi. Toks metodas neleidžia atspindėti realaus ieškovės rizikos profilio, nes dėl jo jos dydis ir su tuo susijusi rizika būtų pervertinti.

55 Be to, BPV klaidingai teigia, kad jos metodas išplaukia iš taikytinų teisės aktų. Iš tiesų šio metodo nereikalaujama nei pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 ir 2 dalis, nei pagal 14 straipsnio 1 ir 4 dalis, nei pagal 16 straipsnį.

56 BPV teigia, kad ieškovės argumentai nepagrįsti.

57 Pirma, BPV taikė tą patį metodą visoms įstaigoms, todėl savo argumentais ieškovė iš esmės prašo būti vertinama kitaip nei kitos įstaigos. Tačiau toks vertinimas nėra pateisinamas.

58 Antra, ginčijamame sprendime taikytas apdraustųjų indėlių apskaičiavimo metodas atitinka Deleguotojo reglamento 2015/63 4, 5, 14 ir 16 straipsnius.

59 Trečia, ieškovei nepavyko nustatyti, kaip BPV atliktu apskaičiavimu pažeidžiama Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalis ar Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalis. Jos argumentai grindžiami tik teiginiais dėl abstrakčių nuoseklumo ir teisingumo principų.

60 Ketvirta, vidutinės apdraustųjų indėlių sumos naudojimas leidžia užtikrinti tikslesnį *ex ante* įnašų apskaičiavimo būdą nei tas, kuris atliekamas remiantis bendra apdraustųjų indėlių suma kalendorinių metų pabaigoje.

61 Pirmiausia reikia priminti, kad Komisija priėmė Deleguotąjį reglamentą 2015/63 remdamasi įgaliojimų delegavimu, kurį Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas jai suteikė Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 ir 8 dalyse, kad, be kita ko, būtų patikslinta *ex ante* įnašų koregavimo atsižvelgiant į įstaigų rizikos profilį sąvoka ir pareigos informacijos teikimo srityje. Šis deleguotasis reglamentas Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 6 dalimi tapo taikytinas apskaičiuojant *ex ante* įnašus, renkamus remiantis šiuo reglamentu.

62 Šiuo pagrindu ieškovė ginčija pirmąjį *ex ante* įnašų apskaičiavimo etapą, visų pirma metodą, kurį BPV taikė nustatydama jos grynuosius įsipareigojimus, kad apskaičiuotų jos bazinį metinį įnašą.

63 Šiuo klausimu iš ginčijamo sprendimo 27, 28 ir 31 konstatuojamųjų dalių ir BPV pareiškimų per teismo posėdį matyti, kad, siekdama apskaičiuoti ieškovės grynuosius įsipareigojimus, taigi ir jos bazinį metinį įnašą, BPV naudojo, pirma, visų ieškovės įsipareigojimų sumą 2016 m. gruodžio 31 d., taip remdamasi duomenimis, gautais po 2016 m. jungimo, ir, antra, jos 2016 m. vidutinę apdraustųjų indėlių sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį, taigi ši suma buvo nustatyta remiantis duomenimis, kurių dauguma buvo ankstesni už minėtą jungimą.

64 Taigi ieškovė teigia, kad taikydama šio sprendimo 63 punkte aprašytą metodą BPV pažeidė Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalį. Be to, teigdama, kad taikydama minėtą metodą BPV negalėjo tinkamai atsižvelgti į jos faktinę padėtį ir realų rizikos profilį, ji iš tikrųjų tvirtina, kad BPV turėjo taikyti minėtas nuostatas atsižvelgdama į gero administravimo principą, pagal kurį reikalaujama, kad Sąjungos įstaigos atidžiai ir nešališkai išnagrinėtų visas reikšmingas nagrinėjamo atvejo aplinkybes.

65 Siekiant įvertinti šių argumentų pagrįstumą, pirmiausia reikia priminti, kad iš Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalies matyti, jog BPV turi apskaičiuoti kiekvienos įstaigos *ex ante* įnašą remdamasi jos pagal šio deleguotojo reglamento 14 straipsnį pateikta informacija.

66 Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įstaigos BPV pateikia naujausias patvirtintas metines finansines ataskaitas, turėtas ne vėliau kaip metų, ėjusių prieš įnašų mokėjimo laikotarpį, gruodžio 31 d. (toliau – N-1 metai). Prie šių finansinių ataskaitų turi būti pridėta teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus arba audito įmonės nuomonė.

67 Reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į laiką, reikalingą tokioms finansinėms ataskaitoms užbaigti, ši informacija paprastai susijusi su priešpaskutiniais metais prieš atitinkamą įnašų mokėjimo laikotarpį arba išimtinėmis aplinkybėmis – su ataskaitiniais metais, kurie prasidėjo šiais priešpaskutiniais metais ir baigėsi N-1 metais (toliau dėl šių dviejų laikotarpių – N-2 ataskaitiniai metai).

68 Taigi iš kartu aiškinamų Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies matyti, kad BPV turi apskaičiuoti *ex ante* įnašus remdamasi informacija, susijusia su naujausiomis patvirtintomis metinėmis finansinėmis ataskaitomis, turimomis iki N-1 metų gruodžio 31 d. (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, 42 punktą), turint omenyje tai, kad ši informacija susijusi su finansinėmis ataskaitomis, susijusiomis su N-2 ataskaitiniais metais.

69 Šiomis aplinkybėmis BPV teigia, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 2 dalyje, 5 ir 16 straipsniuose yra nuorodų, susijusių su momentais N-2 ataskaitiniais metais, kurie yra svarbūs nustatant apdraustųjų indėlių sumą, kuri atimama iš visų įsipareigojimų apskaičiuojant bazinį metinį įnašą. Konkrečiau kalbant, BPV teigimu, iš minėtų nuostatų matyti, kad tokie momentai atitinka N-2 ataskaitinių metų ketvirčių pabaigą, todėl atlikdama minėtą skaičiavimą ji turi atsižvelgti į vidutinę apdraustųjų indėlių sumą tais metais, apskaičiuotą kas ketvirtį.

70 Siekiant išnagrinėti šį pagrindą, nebūtina vertinti, ar Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 2 dalis, 5 ir 16 straipsniai leidžia ar net įpareigoja BPV apskaičiuojant bazinius metinius įnašus atsižvelgti į tokią vidutinę apdraustųjų indėlių sumą.

71 Iš tiesų iš ieškovės rašytinių pastabų matyti, kad ji nebūtinai ginčija vidutinės apdraustųjų indėlių sumos, apskaičiuotos kas ketvirtį, naudojimą gryniesiems įsipareigojimams apskaičiuoti, tačiau priekaištauja BPV visų pirma dėl to, kad atlikdama šį skaičiavimą ji rėmėsi duomenimis, susijusiais su skirtingais momentais.

72 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar tuo atveju, kai apskaičiuodama grynuosius įsipareigojimus BPV atsižvelgia į N-2 ataskaitinių metų vidutinę apdraustųjų indėlių sumą, apskaičiuojamą kas ketvirtį, tuo pačiu metu to paties apskaičiavimo tikslais ji gali atsižvelgti į visų įsipareigojimų sumą, buvusią N-2 ataskaitinių metų pabaigoje, o ne į vidutinę visų įsipareigojimų sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį, turint omenyje, kad ši bendra įsipareigojimų suma taip pat apima apdraustųjų indėlių sumą (žr. šios išvados 14 punktą).

73 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nei Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalyje, nei 14 straipsnio 1 dalyje nėra konkrečių reikalavimų dėl klausimo, ar nustatydama grynuosius įsipareigojimus BPV privalo atsižvelgti į visų įsipareigojimų sumą N-2 ataskaitinių metų pabaigoje, ar į jų vidutinę sumą tais metais. Tokių reikalavimų taip pat nematyti iš jokios kitos Deleguotojo reglamento 2015/63, Direktyvos 2014/59 ar Reglamento Nr. 806/2014 nuostatos.

74 Taigi reikia konstatuoti, kad Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalimi ir 14 straipsnio 1 dalimi BPV suteikiama diskrecija dėl reikšmingo momento nustatant visų įsipareigojimų sumą gryniesiems įsipareigojimams apskaičiuoti.

75 Siekiant laikytis įgaliojimų pusiausvyros, būdingos Sąjungos institucinei struktūrai, tokia diskrecija, kurią Komisija suteikė BPV, turi būti aiškiai apibrėžta ir jos naudojimas turi būti griežtai kontroliuojamas atsižvelgiant į objektyvius kriterijus, išplaukiančius iš teisės aktų, kuriais BPV yra saistoma (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2024 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / BPV*, C-551/22 P, EU:C:2024:520, 70 ir 72 punktus).

76 Taigi, be kita ko, reikia įsitikinti, kad BPV pasinaudojo minėta diskrecija taip, kad atitiktų aukštesnės galios teisės normas ir, konkrečiau kalbant, teisės akto, kuris yra jo teisinis pagrindas, t. y. Direktyvos 2014/59, tikslą ir bendrą struktūrą (žr. šio sprendimo 61 punktą), taip pat bendruosius teisės principus, kaip antai gero administravimo principą (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *EMI Group*, C-581/08, EU:C:2010:559, 42 punktą; 1998 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Costacurta / Komisija*, T-177/96, EU:T:1998:109, 45 punktą ir 2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *BASF ir REACH & colours / ECHA*, T-806/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:724, 79 punktą).

77 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad pagal gero administravimo principą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, Sąjungos institucijos ir įstaigos įpareigojamos rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkretaus atvejo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktą; 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Bayer CropScience ir kt. / Komisija*, T-75/06, EU:T:2008:317, 84 punktą ir 2009 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Estija / Komisija*, T-263/07, EU:T:2009:351, 99 punktą).

78 Antra, bazinis metinis įnašas, numatytas Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punkte, grindžiamas kiekvienos įstaigos grynųjų įsipareigojimų proporcinga suma, palyginti su kitų įstaigų grynaisiais įsipareigojimais. Taigi toks santykis atspindi bendrą *ex ante* įnašų sistemos struktūrą, pagal kurią bazinis metinis įnašas visų pirma turi atitikti kiekvienos įstaigos dydį atsižvelgiant į jos įsipareigojimus.

79 Tas pats reikalavimas matyti iš Direktyvos 2014/59 parengiamųjų dokumentų, visų pirma iš 2012 m. birželio 6 d. poveikio vertinimo, pridėto prie pasiūlymo, kuriuo remiantis priimta ši direktyva (SWD(2012) 166 *final*), 58 ir 59 puslapių, kuriuose nurodyta, kad bazinių metinių įnašų apskaičiavimas atsižvelgiant į įstaigų įsipareigojimus leidžia įvertinti įstaigų dydį, todėl šiuo apskaičiavimu siekiama užtikrinti, kad didelės įstaigos mokėtų didesnius įnašus.

80 Atsižvelgimo į šį dydį svarba taip pat pabrėžiama Deleguotojo reglamento 2015/63 5 konstatuojamojoje dalyje, kurioje aiškiai nurodyta, kad *ex ante* įnašas turi atitikti atitinkamų įstaigų dydį. Kaip matyti iš tos pačios konstatuojamosios dalies, įstaigos dydis iš tiesų yra pirmasis jos rizikos profilio rodiklis, nes kuo didesnė įstaiga, tuo labiau tikėtina, kad nepalankiomis sąlygomis BPV svarstys galimybę viešojo intereso tikslais pertvarkyti tą įstaigą ir pasinaudoti BPF, kad būtų užtikrintas veiksmingas pertvarkymo priemonių taikymas.

81 Būtent šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad bazinis metinis įnašas turi atitikti įstaigų dydį, siekiant užtikrinti, kad BPeM būtų suteikta pakankamai finansinių išteklių, kad būtų veiksmingai taikomos pertvarkymo priemonės, ir, antra, paskatinti įstaigas taikyti mažiau rizikingus veiklos būdus mažinant, be kita ko, savo grynuosius įsipareigojimus (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Banque postale / BPV*, T-383/21, EU:T:2023:845, 175 ir 176 punktus).

82 Šiomis aplinkybėmis BPV turi apskaičiuoti bazinius metinius įnašus taip, kad jie pakankamai tiksliai atspindėtų atitinkamų įstaigų dydį ir susijusią riziką pagal jų grynuosius įsipareigojimus, kad įstaigos, turinčios reikšmingų įsipareigojimų, mokėtų didesnius *ex ante* įnašus nei įstaigos, kurių įsipareigojimai yra mažesni, su sąlyga, kad šie įnašai bus pakoreguoti atsižvelgiant į atitinkamus rizikos rodiklius, ir kad įstaigos būtų skatinamos taikyti mažiau rizikingus veiklos būdus, be kita ko, sumažindamos savo grynųjų įsipareigojimų sumą.

83 Nors šio sprendimo 63 punkte aprašytas metodas paprastai gali pakankamai tiksliai atspindėti atitinkamų įstaigų dydį, tam tikrais konkrečiais atvejais gali būti kitaip, kai visi konkrečios įstaigos įsipareigojimai ir apdraustieji indėliai per N-2 ataskaitinius metus labai pasikeitė ir viršija įprastus tokių įsipareigojimų svyravimus per metus. Šį pokytį, be kita ko, gali lemti minėtos įstaigos struktūros pasikeitimas, pavyzdžiui, atsiradęs po sujungimo ar prijungimo.

84 Taigi, jei BPV susiduria su tokia ypatinga situacija, iš gero administravimo principo matyti, kad naudodamasi šio sprendimo 74 punkte nurodyta diskrecija ji privalo rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkretaus atvejo aplinkybes.

85 Taigi, kai įstaiga pateikia BPV konkrečius, skaičiais išreikštus ir patikrinamus duomenis, iš kurių matyti, kad dėl esminio jos struktūros pasikeitimo N-2 ataskaitiniais metais jos visi įsipareigojimai ir apdraustųjų indėlių suma labai pasikeitė, todėl grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimo metodas nepakankamai tiksliai atspindi jos dydį, BPV turi atsižvelgti į tokius elementus, kad įsitikintų, jog atitinkamos įstaigos grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimas atitinka šio sprendimo 75–82 punktuose nurodytus reikalavimus.

86 Nagrinėjamu atveju visų pirma reikia konstatuoti, kad dėl 2016 m. jungimo (ieškovės ir prijungtų patronuojamųjų bendrovių) 2016 m. gruodžio 31 d. visų ieškovės įsipareigojimų suma labai padidėjo, nes, priešingai nei dėl pirmųjų trijų 2016 m. ketvirčių, ji įtraukė visas minėtų patronuojamųjų bendrovių įsipareigojimų ir apdraustųjų indėlių sumas.

87 Paskui, apskaičiuodama ieškovės grynuosius įsipareigojimus, taigi ir bazinį metinį įnašą, BPV rėmėsi šio sprendimo 63 punkte aprašytu metodu, pagal kurį ji naudojo visų ieškovės įsipareigojimų sumą remdamasi 2016 m. gruodžio 31 d. duomenimis, o apskaičiuodama apdraustųjų indėlių sumą, kuri atimama iš visos įsipareigojimų sumos, ji atsižvelgė į vidutinę jos apdraustųjų indėlių sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį 2016 m.

88 Taigi, kiek tai susiję su apdraustaisiais indėliais, kurie buvo atimti iš visos įsipareigojimų sumos apskaičiuojant ieškovės grynuosius įsipareigojimus, šio sprendimo 63 punkte aprašytu metodu tik iš dalies atsižvelgta į 2016 m. jungimą. Iš tiesų, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 22 išnašos, BPV sudėjo keturias apdraustųjų indėlių sumas, kurias ieškovė turėjo kiekvieno 2016 m. ketvirčio pabaigoje, ir vėliau jas padalijo iš keturių, kad gautų jų ketvirčio vidurkį. Taigi, kiek tai susiję su pirmaisiais trimis 2016 m. ketvirčiais, BPV atsižvelgė tik į ieškovės apdraustuosius indėlius, neįtraukdama prijungtų patronuojamųjų bendrovių apdraustųjų indėlių. Tik šių metų paskutinio ketvirčio pabaigoje po 2016 m. jungimo BPV atsižvelgė į ieškovės apdraustųjų indėlių sumą, į kurią taip pat buvo įtraukta šių patronuojamųjų bendrovių apdraustųjų indėlių suma. Darytina išvada, kad ieškovės apdraustųjų indėlių sumą, kuri apskaičiuojant grynuosius įsipareigojimus buvo atimta iš visų jos įsipareigojimų sumos, sudarė tik maždaug ketvirtadalis apdraustųjų indėlių, kuriuos minėtos patronuojamosios bendrovės turėjo 2016 m.

89 Vis dėlto, kiek tai susiję su visų ieškovės įsipareigojimų sumos nustatymu, BPV rėmėsi tik visų jos įsipareigojimų būkle 2016 m. gruodžio 31 d., t. y. suma, gauta dėl 2016 m. jungimo. Taigi ji neatsižvelgė į visų ieškovės įsipareigojimų sumas pirmųjų trijų 2016 m. ketvirčių pabaigoje; į jas nebuvo įtraukti visi prijungtų patronuojamųjų bendrovių įsipareigojimai. Darytina išvada, kad visų ieškovės įsipareigojimų suma apėmė visus šių patronuojamųjų bendrovių įsipareigojimus, todėl ši suma apėmė ir visus 2016 m. gruodžio 31 d. ieškovės apdraustuosius indėlius, įskaitant visus minėtų patronuojamųjų bendrovių apdraustuosius indėlius (žr. šios išvados 14 punktą).

90 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad BPV apskaičiuojant ieškovės grynuosius įsipareigojimus pirmoji šios operacijos sudedamoji dalis, t. y. visų jos įsipareigojimų apskaičiavimas, buvo grindžiama tik ieškovės padėtimi po 2016 m. jungimo, o kita tos pačios operacijos sudedamoji dalis, t. y. jos apdraustųjų indėlių sumos, kuri vėliau turėjo būti atimta iš visų įsipareigojimų, apskaičiavimas, iš principo buvo grindžiama ieškovės padėtimi iki šio jungimo. Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į visų šių įsipareigojimų pasikeitimo dėl 2016 m. jungimo mastą, toks grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimas pakankamai tiksliai neatspindėjo ieškovės dydžio, taigi ir susijusios rizikos.

91 Darytina išvada, kad BPV, naudodamasi šio sprendimo 74 punkte nurodyta diskrecija, neatsižvelgė į visas reikšmingas nagrinėjamo atvejo aplinkybes, kad įsitikintų, jog ieškovės grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimas atitinka šio sprendimo 75–82 punktuose nurodytus reikalavimus.

92 Taigi BPV diskrecija, turima apskaičiuojant ieškovės bazinį metinį įnašą, pasinaudojo tokiu būdu, kad pažeidė Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 dalį, kaip ji aiškinama pagal Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktą, taip pat gero administravimo principą.

93 BPV argumentai nepaneigia šios išvados.

94 Pirma, darant prielaidą, kad, kaip teigia BPV, pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 1 ir 2 dalis, 5 straipsnį ir 16 straipsnį apskaičiuodama ieškovės grynuosius įsipareigojimus ji privalėjo atsižvelgti į vidutinę apdraustųjų indėlių sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį, vis dėlto pagal šias nuostatas nereikalaujama, kad atlikdama šį skaičiavimą ji atsižvelgtų į duomenis, susijusius su skirtingais momentais.

95 Antra, BPV negali pateisinti šio sprendimo 63 punkte nurodyto metodo taikymo siekiu užtikrinti grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimo metodo ir metinio tikslinio lygio nustatymo metodo suderinamumą.

96 Iš tiesų, net darant prielaidą, kad toks argumentas yra reikšmingas, BPV, atsižvelgdama į šio sprendimo 82–85 punktuose primintus principus, turėjo atsižvelgti į konkrečią ieškovės padėtį, kad įsitikintų, jog jos grynųjų įsipareigojimų apskaičiavimas pakankamai tiksliai atitiko jos dydį.

97 Trečia, BPV teigia, kad kas ketvirtį apskaičiuotos vidutinės apdraustųjų indėlių sumos naudojimas leidžia kovoti su piktnaudžiavimu tam tikromis apskaitos priemonėmis, oportunistiniu elgesiu, trumpalaikiu poveikiu ir sezoniniais pikais.

98 Vis dėlto neįrodyta, kaip tokia aplinkybė galėtų sutrukdyti BPV atsižvelgti į kitų kategorijų įsipareigojimų vidutinę sumą, apskaičiuotą kas ketvirtį, su sąlyga, kad jai buvo pateikti su šia suma susiję duomenys ir tenkinamos šio sprendimo 85 punkte nurodytos sąlygos.

99 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti ieškinio pirmajam pagrindui ir panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su ieškove, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinio pagrindų.

Dėl teismo sprendimo padarinių ribojimo laiko atžvilgiu

100 BPV prašo Bendrojo Teismo, jei ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, palikti galioti jo padarinius tol, kol jis bus pakeistas, arba bent šešis mėnesius nuo dienos, kai teismo sprendimas taps galutinis, nes ieškovė ir toliau privalės mokėti įnašus į BPF, o grąžinimas laukiant, kol bus priimtas naujas sprendimas, yra netinkamas.

101 Šiuo klausimu BPV per teismo posėdį patikslino, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas nepaliekant galioti jo padarinių laiko atžvilgiu galėtų kelti pavojų tinkamam Reglamento Nr. 806/2014, Direktyvos 2014/59 ir Deleguotojo reglamento 2015/63 veikimui, nes reikia atsižvelgti ne tik į ieškovės *ex ante* įnašo sumą, bet ir į visus įnašus, kuriuos BPF gali grąžinti analogiškomis aplinkybėmis.

102 Per teismo posėdį ieškovė nurodė neprieštaraujanti galimam ginčijamo sprendimo padarinių apribojimui laiko atžvilgiu, jei Bendrasis Teismas jį panaikintų.

103 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Sąjungos teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai. Įgyvendindamas šiame straipsnyje jam suteiktus įgaliojimus, Sąjungos teismas atsižvelgia į tai, kad būtų paisoma teisinio saugumo principo ir kitų viešųjų ar privačiųjų interesų (žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Komisija / Švedija*, C-389/19 P, EU:C:2021:131, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 122 punktą).

104 Taigi SESV 264 straipsnio antra pastraipa, be kita ko, buvo aiškinama kaip leidžianti ne tik dėl teisinio saugumo, bet ir dėl priežasčių, kuriomis siekiama išvengti Sąjungos vykdomos ar palaikomos politikos įgyvendinimo nutraukimo ar pablogėjimo, protingą laikotarpį palikti galioti panaikinto akto padarinius (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-699/17, EU:T:2021:44, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

105 Konkrečiau kalbant apie *ex ante* įnašų rinkimo sritį, pažymėtina, kad Sąjungos teismas paliko galioti panaikintų aktų padarinius laiko atžvilgiu, kai dėl tokių įnašų grąžinimo po minėto panaikinimo BPF gali netekti finansinių išteklių, kurių gali prireikti euro zonos stabilumui ir Sąjungos finansiniam stabilumui užtikrinti. Taip galėjo būti, be kita ko, tuo atveju, jei BPV būtų privalėjusi išmokėti ne tik ieškinį pareiškusios įstaigos *ex ante* įnašo sumą, bet ir kitų įstaigų, pareiškusių panašų ieškinį ir nurodžiusių tą patį pagrindą, kuris buvo patenkintas nagrinėjamame ieškinyje, *ex ante* įnašų sumas (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 177 punktą ir 2024 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Dexia / BPV (2022 m. „ex ante“ įnašai)*, T-411/22, apskųstas apeliacine tvarka, EU:T:2024:216, 70–74 punktus).

106 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad, pirma, *ex ante* įnašo suma, kuri ieškovei turėtų būti grąžinta už 2018 m. įnašų laikotarpį panaikinus ginčijamą sprendimą, yra nedidelė, palyginti su bendra BPF turimų finansinių išteklių suma.

107 Antra, per teismo posėdį paklausta BPV nenurodė kitų bylų, kuriose kitos nei ieškovė įstaigos, kurių padėtis būtų panaši į nagrinėjamą šioje byloje, būtų pareiškusios panašų ieškinį ir būtų nurodžiusios tą patį pagrindą, kuris buvo patenkintas šiame ieškinyje.

108 Taigi niekas nerodo, kad BPV turės išmokėti ne tik ribotą ieškovės *ex ante* įnašo sumą, bet ir kitų įstaigų, pareiškusių panašų ieškinį, *ex ante* įnašų sumas.

109 Todėl nebuvo įrodyta, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas nedelsiant sukeltų grėsmę euro zonos stabilumui ir Sąjungos finansiniam stabilumui.

110 Šiomis aplinkybėmis nereikia tenkinti BPV prašymo palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius, kiek jis susijęs su ieškove.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

111 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi BPV pralaimėjo bylą, ji privalo padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės reikalavimus.

112 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2022 m. rugpjūčio 8 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2022/46, kuriuo atšaukiamas 2018 m. balandžio 12 d. BPV sprendimas SRB/ES/SRF/2018/03 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2018 m., kiek jis priimtas dėl šio sprendimo I priede nurodytų įstaigų ir jame apskaičiuojami šių įstaigų 2018 m. *ex ante* įnašai į Bendrą pertvarkymo fondą, kiek jis susijęs su *de Volksbank NV*.**

2. **BPV padengia savo ir *de Volksbank* bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Paskelbtas 2025 m. vasario 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge